

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Р1 345/2020
10.09.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Добриле Страјина и Марине Милановић, чланова већа, у ванпарници предлагача АА из ..., чији је пуномоћник Божидар Станисављевић, адвокат из ..., против противника предлагача Републике Србије, чији је заступник Више јавно тужилаштво у Шапцу, ради рехабилитације предлагача, одлучујући о сукобу месне надлежности између Вишег суда у Врању и Вишег суда у Шапцу, на седници одржаној 10.09.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

За поступање у овом предмету, месно је надлежан Виши суд у Нишу.

Образложење

Виши суд у Нишу, решењем Рех 1/20 (30/16) од 07.02.2020. године, усвојио је предлог предлагача, тако што је дозволио враћање у пређашње стање и укинуо решење тог суда Рех 30/16 од 06.04.2017. године, којим се предлог за сопствену рехабилитацију сматра повученим (став први изреке), огласио месно ненадлежним за одлучивање о предлогу предлагача за сопствену рехабилитацију (став два) и одлучио да по правноснажности решења списе уступи Вишем суду у Шапцу на поступање и одлучивање по предлогу предлагача (став трећи изреке). У образложењу је између осталог указао, да је предлагач поднеском од 02.10.2017. године предложио да се предмет уступи надлежном Вишем суду у Шапцу због пресељења на адресу у ..., улица ..., због чега је на основу одредбе члана 10. став 2. Закона о рехабилитацији и одредби члана 20. став 2. и 3. Закона о парничном поступку, одлучио као у изреци.

Виши суд у Шапцу, решењем Рех 2/20 од 10.06.2020. године огласио се месно ненадлежним за одлучивање о предлогу предлагача за сопствену рехабилитацију (став први изреке), отказао рочиште одређено за 24.06.2020. године у 12,00 часова (став други изреке) и одлучио да по правноснажности решења списе предмета уступи Вишем суду у Врању, као стварно и месно надлежном суду. У образложењу је указао да је предлагач поднеском од 01.06.2020. године обавестио суд да је променио пребивалиште и да је сада на адреси у ..., Улица ... и предложио да се тај суд огласи месно ненадлежним и списе предмета уступи Вишем суду у Врању, као стварно и месно надлежном суду, због чега је на основу одредбе члана 10. став 2. Закона о рехабилитацији и одредби члана 20. став 2. и 3. Закона о парничном поступку, одлучио као у изреци.

Виши суд у Врању, није прихватио месну надлежност, већ је уз допис Рех 3/20 од 18.08.2020. године, списе предмета доставио Врховном касационом суду у Београду ради одлучивања о сукобу месне надлежности. У образложењу је указао да је предлагач 14.12.2016. године поднео захтев за сопствену рехабилитацију Вишем суду у Нишу, који је поступао по захтеву заказивањем рочишта и доношењем одређених одлука. Затим, да сматра да постоји месна надлежност Вишег суда у Врању за даље поступање, имајући у виду да је Виши суд у Нишу већ предузимао одређене радње по предлогу предлагача, чиме је засновао надлежност и да у таквој ситуацији није било места оглашавању истог месно ненадлежним.

Врховни касациони суд је одлучујући о сукобу месне надлежности на основу одредбе члана 22. став 1. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, бр.72/11, 49/13-УС, 74/13-УС, 55/14, 87/18 и 18/20), а у вези одредбе члана 30. став 2. Закона о ванпарничном поступку - ЗВП („Службени гласник СРС“, бр.25/82, 48/88 и „Службени гласник РС“, бр.46/95, 18/05, 85/12, 45/13, 55/14, 6/15 и 106/15) и одредбе члана 30. став 2. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, бр.116/08, 104/09, 101/10, 31/11, 78/11, 101/11, 101/13, 40/15, 106/15, 13/16, 108/16, 113/17, 65/18-УС, 87/18 и 88/18-УС), утврдио да је за поступање у овом предмету месно надлежан Виши суд у Нишу.

Иницијални акт, захтев за рехабилитацију је 14.12.2016. године поднет Вишем суду у Нишу. У истом је наведено да је адреса предлагача ...,

Одредбом члана 10. став 2. Закона о рехабилитацији је прописано да, захтев за рехабилитацију подноси се вишем суду надлежном за подручје где се налази пребивалиште, односно седиште подносиоца захтева или место где је извршена повреда права.

Одредбом члана 15. став 2. ЗПП је прописано да, ако се у току поступка промене околности на којима је заснована надлежност суда или ако тужилац смањи тужбени захтев, суд који је био надлежан у време подношења тужбе остаје и даље надлежан и ако би услед ових промена био надлежан други суд исте врсте.

Према томе, како се предлагач подношењем захтева Вишем суду у Нишу определио за тај суд, као суд свог пребивалишта у време подношења захтева (у захтеву је назначено АА из ..., ...), а не за суд према месту извршења повреде, то накнадна промена пребивалишта предлагача није од значаја, због чега је за даље поступање у овом предмету месно надлежан Виши суд у Нишу, на основу цитиране одредбе члана 10. Закона о рехабилитацији и одредбе члана 15. став 2. ЗПП.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу одредбе члана 22. став 1. ЗПП, одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Слађана Накић Момировић,с.р.**

За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић